

drijf in de organisaties van de branche en daarbuiten, waardoor hij onder zijn vakgenoten een grote bekendheid kreeg. Al met al had hij een beweeglijke werkkring, wat ook strookte met zijn aard.

In de vele jaren, dat hij aan het voorvaderlijk bedrijf verbonden was, heeft hij tijden van voorspoed, maar ook van grote moeilijkheden gekend. In het bijzonder de periode van de economische crisis in de dertiger jaren was zorgelijk. Toen bleek zijn veerkracht van geest. Hij heeft het geluk gehad, dat juist in die dagen veelvuldig een beroep op hem werd gedaan voor werk ten bate van stad en land, waarin hij grote voldoening vond.

In 1924 werd hij lid van de Kamer van Koophandel. Het was aan de vooravond van de actie tegen het Moerdijkkanaal, die de Kamer zou hebben te voeren, „deze grootste strijd uit de jongste jaren van haar geschiedenis”, zoals dr. Verseput deze episode noemt. Willem van der Lugt heeft haar vurig meegeleefd en nam er zijn aandeel in ook in zijn bestuursfuncties in de organisatie van de katholieke werkgevers.

In 1930 werd hij tot ondervoorzitter van de Kamer gekozen, in hetzelfde jaar dat de door hem zo hooggeschatte W. A. Engelbrecht het voorzitterschap aanvaardde. Hij heeft zich vooral toegelegd op verkeersvraagstukken en talrijke nevenwerkzaamheden wijzen duidelijk de richting, waarheen zijn belangstelling ging: hij werd lid van de Spoorwegrade, van de Commissie van Overleg voor de Wegen, van de Commissie van onderzoek inzake verkeersverbetering tussen de Zeeuwse eilanden, Zuid-Holland en Noord-Brabant.

Het is uiteraard de bedoeling niet volledigheid te betrachten, maar vermeld dient toch te worden de actie voor de Moerdijkbrug ten behoeve van het wegverkeer.

De Rotterdamse Kamer van Koophandel nam het initiatief tot een gezamenlijk optreden van de Kamers wier districten zouden zijn gebaat met overbrugging van het Hollands Diep. Daaruit is een comité voortgekomen, dat Klein Moerdijk Comité heette. Willem van der Lugt treedt herhaaldelijk als zijn woordvoerder op en het gedenkboek van de Kamer waardeert zijn „gloedvolle rede” op 6 september 1934 voor een important gezelschap, waar de minister van Waterstaat deel van uitmaakte. De brug is in de jaren 1935-1936 tot stand gekomen.